

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravištvu, na katero naj se blagovoljko pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo.

Koncem tega meseca začenja se novo naročevanje na „Slovenski Narod“. Vse gg. naročnike, katerim naročnina poteka, nujno prosimo, da jo ob pravem času pošljejo, ker moramo na nalog lastništva list ustavljati onim, kateri naprej ne plačajo. Ker se lista tiska le toliko, kolikor je naročnikov, ne moremo vselej kasneje številke dopošiljati, ako se naročevanje zakasni.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gld. 50 kr.
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gld. — kr.
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.	
Po pošti sprejemati „ „ 3 „ — „	

Administracija „Slov. Naroda“.

Pred vojsko.

Denes je tisti dan, ko se ima v Srbiji boj začeti proti Turčiji. Denes so vse priprave gotove, zadnji oddel vojske je na nogah in maršira proti meji. Knez sam ima zapustiti Belgrad in bode prej proglasil svoj manifest. To se vse, pravijo poročila, zgodi, ako kaj izrednega vmes ne pride..

Srbija, ta mala državnica je 100.000 mož na noge spravila, vse navdušene može za svobodo in zjedinjenje Srbstva. Turška ima komaj 40.000 mož pri Nišu. Znamenito je uže to, da imajo Srbi večje število, da velike Turčija nij mogla več vojakov skupaj spraviti. Mogoče je res, da imajo Turki boljše kanone, bolj izvajene vojake, a Srbi le narodno vojsko, malo izvežbano. Ali Srbi so vsaj opaseni, Turki lačni, Srbi se boré za idejo za maščevanje večstoletnih krivic, Turki pa imajo za soboj razdvoj, umorstva vladarja in ministrov, prazne kase, poparjenost in gnjilost vseh razmer.

Zatorej nij tako lahkomišelnost, ako pričakujemo, kar vsi Slovani najtoplejše želimo, da Srbija brzo prvo veliko bitvo dobi, se posebno ako jej Črnagora v pomoč skoči. Jedna velika bitva dobljena, in Turčija se razsipa. Vstane se potem po vsej trohlej državi razširi in okrepi. Turčija druge vojske na noge postaviti ne more, ker nema denarja, ne odvažnih mož. Potem Srbi marširajo v Carigrad, in ker Rusija brez Carigrada živeti ne more, Anglija pa jej ta pot v srednje morje zapira, utegne nastati i svetovna vojska.

Mogoče je, da je turški tabor v Nišu res tako utvrden, da ga Srbi ne bodo mogli kmalu vzeti. Potem bodo srbski generali za hrbtom Turkom pot odrezali in Niš se dolgo držati ne bode mogel. Oddelki srbske vojske, vzlasti prostovoljci bodo zjedinili vstajnike v Bulgariji in Bosni in iz tega postanejo velike nove vojske, proti katerim nema Turčija kaj postaviti.

Ko bi pa nesreča bila in bi bili Srbi precej od kraja ali kasneje poraženi od niške

turške vojske, potem tudi ne izgube nič več nego kar jih stane vojska. Da bi namreč Turčija zasela ali osvojila zopet Srbijo in jo uničila, tega prvič Rusija ne dopusti, drugič pa celo Avstrija dopustiti nikdar ne more uže iz mejnarodnega kupčijskega stališča. Dosedaj je Srbija vendar-le urejena država, s katero so trgovinske zveze jako koristne za našo državo. Ko bi Turčija zasela po kakej zmagi Srbijo, vlada tam zopet anarhija in to bi donášalo našej državi neizmerno škodo. V materialnih koristih pa neha politična antipatija tudi pri Magjarih. Tako tedaj Srbija ne more mnogo izgubiti, a ima neizmerno dobiti.

Vroče naše molitve za srečen in velik uspeh spremljajo naše jugoslovanske brate Srbe v osodepolno bojno polje. Bog jim daj starega junaškega duha, in staro-slovanska slava naj jim zmago zapiše na zastavo južnoslovanske bodočnosti!

Jugoslovansko bojišče.

Vstane v Bulgariji je vedno večji. V Strumi je velitelj star junak Ilija. Okolo Šumle je četa 2000 mož. Pri Ovčjem selu je vodja Bulgarov Stojan, Čerkeze potolkel. V Perušnici je bila velika bitka, kjer je bulgarski vodja Tarnev s 5000 možmi Turke zapodil. V Belovi so bulgarski vstaši napali Hasan-paševo krdelo, ali so se morali v brdo umakniti. V Koprivšnici so Turki potolčeni bili. Od 1500 Turkov je ostalo samo 150 živih.

Iz Siska se 24. t. m. „Obzoru“ brzojavlja: Sinoč in predsinoč je prišlo semkaj 4000 duš naših pribeglih bosenskih bratov iz dubičkega kotara. Podžupnijski uradnik se

Listek.

Črtica o Čerkezih.

(Ruski spisal Maksimov; posl. Sokes.)

Pod imenom Čerkezi razumejo v Rusiji vsa sovražna gorjanska plemena; v kavkaških vojskah so pa imenovali vsacega hribovca Tatar, posebno pa Čerkeze. Naseljen je ta narod, ki se sam zove Adige, po zapadnej polovici kavkaških gor, trdo do bregov črnega morja. Dvaintrideset vej ima mnogobrojno čerkesko deblo (okoli 380 tisoč duš). Največja plemena mej njimi so: Šapsugi, (večji in manjši) raztreseni po severnem Kavkazu in ob iztoku reke Kubane, katerih štejejo 160 tisoč; Abadzehi, živeči ob gorovju, ki je obrneno k črnemu morju in Kabardinci, stanujoči v podnožji srednjega Kavkaza. Izmej družih rodov so znameniti samo Ubihi, na bregu črnega morja in Našuhajci za reko Kubano, koji so se nedavno uporno borili z rusko vojno, a na zadnje se morali podvreči in prej malo časom v ogromnih trumah preseliti se v Turčijo. Menj kot ravno omenjeni so znani Hakuši.

Nij dvoma, da so bila nekdanj čerkeska plemena pokristijanena po istih Grkih, po katerih je sv. vero sprejela tudi Rusija. Še sedaj kažejo v gorah z lesom zaraščeno gomilo, kjer leži kakor pravijo, prvi njih škof, ki je prišel iz Grčije; še denes se imajo mnoge plemenite rodovine za naslednike grških duhovnov. Po padcu grškega carstva, ko so nehali pošiljati v gore novih škofov je jela vera tam pešati in je slednjič zaspala.

Leta 1717. pa začneta Krimska hana Devlet — Girej in Hazi — Girej z ognjem in mečem sredi čerkeskega naroda razširjati mohamedansko vero. Mnogo duhovnov pobijeta, njih knjige sežgeta in pastirske palice poropata ter raztrosita. V 1830. letu so le še pri jednej hiši hranili grški evangelij in njegov gospodar ga je jedini še znal čitati. Ko so Rusi kopali jarke za tvrdnjave, so našli medene križe, v glinjenih črepinjah pa oglje in kadilo. Njih starci še sedaj pripovedujejo, da so predniki čistili za proroka Auc-Gerga (t. j. grškega Jezusa), proroka Elijo, Mozesa in kralja Davida, da so se spomladi nekaj časa zdrževali mesa, da je bil o tem času velik praznik,

kako so pekli poseben kruh, ki je predstavljal tri osebe, zraven pa jeli jajca in sir. Spominjajo se tudi, da če so predniki postavili poleg hiše ali vrta križ, da nihče nij smel stopiti v hišo, ali pa kaj izruvati na vrtu in drugo.

Mohamedanski običaji so vse to zatemnili in uničili vse ostanke kristijanstva; mohamedanska vera nij prizanesla celo koreninam narodnih šeg.

Do sedaj nij imel narod nikacega reda in je menil, da je divja svoboda najboljšo človeško blago. Vsak si je izbiral mesto, kjer se je naselil in zidal je, kjer je hotel. V družini je stareji imel neomejeno oblast: oče nad otroci, mož nad ženo, brat nad sestro. V važnih zadevah so prišli možje jednega plemena skupaj k posvetom, ter so si izbrali vodjev. Dovršivši občno delo in vrnivši se domov, imel se je zopet vsak za neodvisnega gospodarja v svojej hiši. Nij moglo drugače biti, da so vendar napravili nekak red: osnovali so sodnijo iz starešin, a poslušali so starčke in podvrgli se njihovim določbam samo v takih namerah, kjer je ves narod v svojem shodu rešil reč tako, kakor so oni nasvetovali.

neprestano bavi prevzemanjem teh potnikov. Delili so od jutra do polu dne mestni načelnik, bilježnik in dva zastopnika kruh mej lačne nesrečneže in njihovo detco. Potem se je pričel privoz savski pri Capragu in Galdovi, kder so se oskrbele neke slabe in bolehe žene in detca toplim jedilom. Prevoz čez Savo vsled mnogih voz in družih stvari se težko vrši, akoprem je vse zato pripravljeno. Jedva bodejo do pojutrašnjem vsi preko Save odpravljeni, zaradi tega odposlano je zopet več predpreg nazaj domov, katere so bile poprej naročene. — Ravno sedaj čujemo, da je vstaška četa hrabrega Amelića Turke pri Bišci vse do jednega potokla.

Ravno od tam se istemu listu poroča: 25. t. m. Še preostaja od prvega transporta polovica (okolo 2000) Bošnjakov tukaj in denes jih pride še novih 8000 Bošnjakov. Prošlo noč se je vlival strašni dež in 3000 Bošnjakov je ležalo na pašniku. Jedna žena je porodila predvčerajšnjem pod milim nebom. Jedna pak je umrla prošlo noč v tukajšnji bolnici. Pribegli prihajajo vsi lačni in prosijo kruha, kateri se jim še sedaj deli. Vse pekarne pečejo kruh noč in dan — ali kako bode drugod, kder nij pekarij?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. junija.

Hrvatski „Obzor“ govori o smešnej grožnji Magjarov proti ogerskim Srbom in o obsadnem stanju, o katerem govori, da ga bodo uveli v južnem Ogorskem, ter vse skup imenuje „prazen strah in prazno viko.“ Vsak Slovan v Avstriji želi Srbom zmago, vsak bi jim rad pomagal, pravi, a družih tendenc nobeden nema.

Vnanje države.

Iz Belgrade poroča „Pol. Corr.“ sledeče 26. junija: Vsi sklepi, ki jih je narodna skupščina lani sklenila, se zdaj izvršujejo. Najprej se vse uradniške plače zmanjšujejo, večina civilnih uradnikov se v vojsko uvrščuje. Drugi razred narodne vojske je na zastavo prisegel. General Zach komandira zahodno armado na Moravi, Ranko Alimpić je velitelj močnejšij vojski na Drini, kjer pojdejo Srbi čez reko Drino v Turčijo. Pa tudi Turkov je mnogo. Rus Černajev komandira južno srbsko vojsko, ki je nasproti turškemu zašancanemu ostrogu pri Nišu.

Pri nekaterih rodovih so se z narodnimi stvarmi ukvarjali plemenitniki.

Ko se ukorenini mej njimi mahomedanstvo, začno kmalu mej gorjanci uvažati zakone, koje predpisuje ta vera, in mej družim šariat, ki ima v sebi pravila za domače in družinsko življenje. Po šariatu se poravnajo zdaj spori in tožbe, se določujejo kazni za prestopke in razžalitve v posamnih stanovih, predpisujejo se pa tudi stroga verska pravila: petkratna molitev na dan, dolžnost, jedenkrat v življenji odpotovati v daljno Meko poklonit se prorokovemu grobu; dalje so notri znane zadeve v korist načelnikom, duhovnom, revnim in drugo. S šariatom je vsa oblast nad narodom prišla duhovnom v roke. Ulemi, softe, kadiji, muftiji in muliji se mešajo v vse narodove pravice in celo v družinske reči. Da so pa naredili ljudem veselje do surovih postav šariata, niso sami sebi nič prizanašali. Kazimula, ki je te postave vpeljal v Dagestanu, je velel, pregrešivši se s svojimi tovariši po pijanstvu, — naložiti si jih, kakor zapove šariat, v očitno kazen štirideset s palico. — Tako je delal tudi Šamilj, učenec in

Ruski poslanik v Parizu, grof Orlov je odpotoval v Jugenheim k carju in Gorčakovu. Ta pot se v zvezo devlje s prizadevanjem zvezo narediti Francosko-Rusko in Francijo zlasti od presebične Anglije odvrčati.

Iz Bukurešta javlja rumunski oficialni telegram: Govorica, da hoče Rumunija vojsko zbrati, nij resnična. Kje je bila ta govorica? Ali je mar to dementiranje podobno volkovemu izgovarjanju?

Italijanski parlament je začel razpravljati vprašanje o gorenje-italskih železnicah.

Dopisi.

Iz Žavca 25. jun. [Izv. dop.] Zakaj se v novejšem času še iz vsacega okraja česa sliši, ali naš trg pa le redke glasove v javnost pošilja. Imeli smo pred nakoliko leti Nemca zdravnika in samo dva učitelja, tačas je cvetela čitalnica in aranžirala zabave, svet je mnogo govoril o Žavcu. Sedaj pa, ko je nova šola v Petrovčah sicer v Žavski srenji, ako to računimo in iz prejšnjim sedaj v pokoju, imamo šest učiteljev. Kateri je vnet ali nevnet tega razpravljati nij moje mnenje, ali da tukaj nekako spanje vlada, tega mi se ne more oporekati; trdim pa, da je dosti gospode v trgu, ki bi na par goldinarjev ne gledajoč zopetno vzbujenje kakšnega jednacega zavoda z veseljem pozdravila. Le premalo eneržije!

Ne davno sem bral v knjigah, ki so za tujce tiskane: okolica Celje, da je Žavec: „ein schöner deutscher Kultur Ort“, sodil je dobri mož iz tega, ker se sprehajaje po trgu, nijednega slovenskega naslova po prodajalnicah in gostilnah videl nij, da si morda oni, s kojim trg občuje vsak tisoči le nemščino ume. Slišal je morda v gostilni kakor navadno ne nemščino, in gotovo se mu je srce smijalo videvši, da Žavec nij tolikanj nevaren kot se mu je leta 1866. povedalo. Gospoda! pokažite, da niste jeden tistih stebrov, na katerih se bode tevtonski most do Adrije zidal.

Naše bližnje vasi pač ne gledajo z veseljem v prihodnjost, zasluška nič — denarja malo — prodati nij kaj — bati se je, da bode „boben“ strastno razsajal, kadar nekovi gospodje srečo voščiti pridejo.

Iz Celovca 25. jun. [Izv. dop.] Pretečeno soboto je k nam pripeljal nekov tržaški policaj Giuro Knezića iz Mostara, od av-

strijskih vojakov ujetega vodja Hercegovinskih vstašev, katerega je vlada v Celovcu internirala. Kmalu po prihodu je bil omenjeni, od več tu živečih Slovencev prijazno sprejet in po bratovsko pozdravljen. Od vlade dobiva Knezić vsak dan 1 gld. 50 kr., po katere mora vsak dan k vladi iti. Sedaj stanuje v Hotelu „Sandwirth“, a dobilo se bode gotovo za njega stanovanje pri kakej tukajšnji slovanske rodini. Po mestu in v okolici mesta se on zamore prostovoljno sprehajati, in občevati se svojimi znanci. Govori on le srbski, in je jako priljuden človek.

Domače stvari.

— (Dramatične predstave) s katerimi je družba igralk in igralcev „Dramatičnega društva“ v Kamniku z izvrstnim vspehom pričela, bodo se nadaljevale še v družih mestih in trgih po deželi, kakor v Loki, Kranji, Postojni, Cerknici, na Vrhniki itd. Druga teh predstav se bode vršila v Loki 29. t. m. — Program jej je ta-le: Predstavljale se boste 2 igri, prva „Kje je meja?“ izvirna gluma v 1 dejanji, spisal Pribislav Ogrinec; druga „Kdo se zadnji smije?“ gluma v 1 dejanji, spisala Marija Knauf, poslovenil Ivan Kalan. Pri predstavi bode sviral oddelek slavnoznan hrvatske vojaške godbe nadvojvode Leopold. Mej igrama poje gospa Odijeva valcer iz operete „Noč pred ženitvijo“; kot vlogo pojeti dalje gospa Odijeva in gospica Namretova duet iz opere „Vino, ženske, petje“ in gospica Namretova še jedno entrè-pesen. — Po predstavi bode ples.

— (Rojanska čitalnica) uljudno vabi vse čest. gg. ude in rodoljube k tomboli s plesom, katero napravi v četrtek dne 29. junija t. l. ob 6. uri zvečer.

— (Rothschild na Gorenjskem.) Iz Loke se nam poroča: Te dni je bil tukaj sloveči bogatin Natanael Rothschild. Naši „feuerwercci“ so brzo mislili, zdaj je čas, da juda „natrombamo“ in res so bili tako brez-taktni, da so šli beračit k njemu. On jim je odgovoril, da doma rad dobrodelne naprave podpira, ali na potu ima rad mir. To je naravno. — Odšel je v Bled.

— (Iz Motnika) se nam piše: Od 1. tega meseca imamo dvakratno poštno dnevno

tovariš Kazimulov, ter se nij branil očitnega tepenja za prestopke. Ljudje so prišli ob pamet pri takem dejanji, prijemaje se pravil šariata. Zakaj bi pa ne bili? Neštevilni nasledniki Kazimulovi so se razpršili s tako pridigo po vaseh, ter so neredko razne šemarije in sleparije kazali divjemu narodu za čudeže. Taki pridigarji so se zvali mjuride in svoje učenje mjuridizem.

Kmalu se ta odcepek mohamedanstva razširi po vseh gorajih vaseh v Dagestanu, posebno pa od tega časa, ko se poprime tega dela Šamilj. Ta mož je tako imel ljudi na uzdah, da so njegovim ukazom slepo slušali, z njim so šli gorjanci na najbolj neverjetna podvzeta in so delali čuda hrabrosti. Rusi so prvi čutili, da se je v gorah mnogo izpremenilo: nič nij šlo prav, vrste hrabrih naših vojsk so se krajšale in izgubavale srčnost. To je bilo za časa Jermolova. Treba je bilo udvojiti svojo pozornost, ter bolj na tanko paziti s stražo, ker so tudi mirni hribovci postajali izdajniki in so tiščali v gore k nemirnim.

V najbolj vernej in davno uže podložnej

Kabardi se pokaže premena, za njenim sledom se pa zagibajo bolj močno vsa sorodna plemena čerkeska po celej širjavi od gora do črnega morja. Šamilj meni zjediniti vsa gorska plemena, ter pošlje k Čerkezm svojim mjuridov.

Pridigovati začno tedaj pri Čerkezi šariat Šamiljevi poslanci, namreč: Hadži-Mohamed, Soliman-Effendi in Mohamed-Amin. Nij še davno, kar je bil poslednji užugan in je bežal v Carigrad k turškemu sultanu. On je mej temi tremi največ bed in strahu prizadejal Ruskim v tej strani Kavkaza. Abadzehi, Kabardinci, ki so zbežali, Bisleneji in Mahoši so se bili najpoprej prijeli njegovega uka in nijso gledali na to, da se jim Šamiljev mjuridizem ne prilega in da ga ne razumejo; toda Mohamed Amin je pravil, da nij nič razlike, ter jih je tako dobil na svojo stran. On je meril na to, da dobi vso oblast v roke, in da bi mogel zbrati proti Rusom veliko vojsko. Okoliščine so mu sprva ugodne, a potem ga zapusti sreča.

V marcu 1853. leta se prikaže za Kubano, sredi Šapsugov človek, vedno belo ob-

odhajanje, to je; do polu dne vožno po polu dne peš. Motniškim korespondencam bode to jako prikladno za dopisovanje. Vsled lanskega poziva „Slov. Nar.“ od 24. aprila za nabiranje narodnega blaga sem zvedel za obilo rečij, kar se nijsem nadejal. Hvala vsem tistim!

— (Družba Mitteregger), ki je baje lansko leto cele tedne polnila s svojimi ne ravno posebno elegantnimi popevanji in produkcijami ljubljansko kazino, in radovala našo nemškutarsko „inteligenco“, mlado in staro, dospela je zopet v Ljubljano; kazinarjem surogat za izgubljeno — vojaško godbo.

— (Ljubljanski „turnerji“), neko mlado polovičarsko ljudstvo, ki uže več let sem nij moglo ni živeti ni umreti, — dajo se od včerajšnjega „Tagblatta“ zmerjati, da so „Männer aus echtem Schrott und Korn“. Kdo se ne smeje? Berite naše včerajšnje poročilo o „izletu“ te družbe, ki se je morala po žandarmih varovati dati.

— (Cirkus Sidoli) obiskuje ljubljansko in tudi občinstvo iz okolice prav obilo, posebno k prvi predstavi je prišlo mnogo ljudstva, tako, da so bili vsi prostori natlačeni. V ponedeljek večer je došlo zopet veliko obiskovalcev, a kakor še dosedaj do ponedeljka pri vseh predstavah navadno, deževalo je tudi ta večer, da so morali za nekaj časa s predstavo prejenjati. Kar osebe zadeva moramo reči, da so vsi po vrsti dobro izurjeni za predstave na konjih in v gimnastiki.

— (Dezertiral) je uže zopet pred nekaj dnevi nekov vodnik G. domačega peš-polka. Uzrok nij še znan. Omenjeni vodnik je skoraj najstarejši vojak polka, on služi uže od leta 1846.

— (Prijeti) in uže v Ljubljano pripeljali, so onega vodnika domačega peš-polka, o katerem smo pred nekaj dnevi poročali, da je dezertiral. Ujeli so ga v vojneje grani, v Ogolinu, kder je nameraval uiti čez mejo v Bosno.

— (Iz Maribora) se piše „Sl.“: Kljubu britkim skušnjam v zadnjem času se naši kmetje še zdaj nijso zmodrili. Seidl in Brandstetter, ki se bode imel v prihodnjem mesecu pred porotno sodnijo celjsko zagovarjati zaradi

goljufije in sleparstva, dovolj živo pričata, kaj nemčurska svojat namerava in kako kmetstvo ljudstvo za nos vodi, in vendar se še zmirom nahajajo ljudje, ki se od te samopridne stranke ne morejo ločiti. To zopet jasno pričajo zadnje volitve v okrajni zastop mariborski, v katerega je izvoljenih le 8 pravih kmetov, pa 26 meščanov. Vsled sleparstva Brandstetterjevega so se mnogim odprle oči, pa treba bode še nekaj udarcev, preden bodo spregledali vsi, ker navadno se naš kmet ne zdrigne, dokler njega samega ne zaboli. — Vse bolj vro so se obnašali kmetški prebivalci okraja št. lenardskega. Tudi v tem okraju so bile kmetске srenje v manjšini, da-si veliko več davka plačujejo, kakor ž njimi v jeden zastop združena trga. Večina nemčurska je tudi tam gospodarila samovoljno in tako brezobzirno, da so bili nekateri udje iz okrajnega zastopa celó izstopili. To je pripravilo velike posestnike in volilce kmetске, da so se pri zadnjih volitvah zjedini in volili može, ki bodo z njihovimi denarji kolikor mogoče varčno ravnali. Vsled tega zjedinenja je okrajni zastop sv. lenardskega okraja prvokrat naroden in ima dve tretjini večine. Dela bo imel se ve da mnogo, ker je stari odbor v zadnjem letu zlasti glede okrajnih cest silno veliko zanemaril. A če bo novi zastop modro in previdno ravnal, bo s tem ne le samega sebe utrdil zoper agitacijo, ki se utegne proti njemu početi, ampak bo gotovo tudi drugim okrajem pokazal, kako naj ravnajo, da otresejo nemčursko liberalne pijavke, ki hočejo le gospodovati in uživati, bremena pa nakladati na kmetске rame.

— (Odgojališče duhovenskih pripravnikov.) V Mariboru so se bili te dni zbrali dekani slovenje-štajerski, da bi se posvetovali o nakupu nove hiše za naš Viktorium-Maksimilijanum, ki ima tist namen, kakor Alojzivišče v Ljubljani, namreč odgojevati pridne gimnazijske učence in pripravljati jih za duhovenski stan. Vsi brez izjeme so bili za to, da naj se nakupi baron Maks Rastovo poslopje, ki je dovolj prostorno in ima tudi 9 oralov njiv in travnikov. Posestvo je ograjeno z železno ograjo in je v dobrem stanu. Baron zahteva zanj sicer 44.000 gld.,

pa bo nekaj odjenjal, ker je prisiljen posestvo prodati in ne bo lahko našel kupca, ki bi mu brž izplačal, kakor škofijstvo za omenjeni zavod.

— (Porotno sodišče v Novem mestu) je sodilo 21. t. m. bivšega sodnijskega pisarja Avgusta Flöre-ta, zaradi hudodelstva požigavanja. Obtoženec je bil dolgo časa v službi c. kr. sodnije v Črnomlju, naposled pa zaradi mnogih prevar in goljufij nasproti strankam in uradu — zapoden in se je potepal po Črnomeljskem okraju, iskajoč druge službe, a nihče ga nij hotel sprejeti. Sklenil je naposled maščevati se nad nekdanjim gospodarjem, sodnijo in sodnikom, kateremu je pripisoval krivdo, da se mu godi tako slabo. In 4. maja t. l. izpeljal je tudi svoj zlobni naklep, ter okolo polu dne, ko nikogar nij bilo v pisarni črnomeljske okrajne sodnije pobral, kolikor je mogel, aktov iz nje, ter pometal jih v stranišče, druge pa prenesel pod streho, kjer jih je zažgal. Stlelo in pogorelo jih je uže mnogo, ko so zapazili ogenj, ter pogasili ga. Nevarnost bi bila velika za celo mesto Črnomelj, ko bi bil ogenj segel čez streho. Tako pa so ga k sreči kmalo utešili. Porotniki so jednoglasno pri javnej obravnavi 21. t. m. potrdili vprašanje krivde, in Flöre-to je obsodila potem c. kr. okrožna sodnija Novo-meška na osem let teške ječe, poostrena z jednim postom vsak teden

— (Originalna stava.) Piše se nam: V krčmi večje vasi ljubljanskega okraja stasela preteklo nedeljo mej družimi pivci dva trda kmeta, govoreča o ljubljanskem cirkusu in o duelnih rečeh, ki sta jih bila tamo videla. Preideta v pogovoru na telesno moč, in prvi nju reče: „Kaj boš besedoval; jaz stavim, da nesem z razpetima rokama dalje pota dva bokala vina, kakor ti prideš po vseh štirih.“ „Velja,“ povzame drugi in takoj staspoložila vsak desetak na mizo. Stavca in priče gredo ven na cesto, in tam stas pričela oba svoj pot. Prvi z dvema bokaloma v razpetih rokah je korakal moško naprej, drugi je lezel počasi po vseh štirih za njim. Zgovorjeno je bilo, da ne sme nihče počivati. Prvi je prišel skoro četrte ure daleč, potem so mu na krat omahnili roki, in zgrudil se je na kraj

lečen, z imenom Abdul-Effendi. Trudi se možmej gorjanci, ki nijso še nič znali brati, ustanoviti šolo za dečke, ter jih učiti čitati in pisati. Tudi on ima v smislu napraviti novo versko družbo, zato si omeji svoj delokrog tako, da deluje posebno mej Čerkezi, koje si je uže podvrgla Rusija. Ko pa zve za Mohamed-Aminove vspehe, se poda k njemu in mu ponudi svoje moči. Pošlje ga Mohamed-Amin k Šapsugom in skoro je uže blizu svojemu cilju, kar zadene ob protivnika. Ta je Sefer-bej, načelnik Natuhajcem.

Sefer-beja so Rusi l. 1807., ko so vzeli Anapo, zaplenili, toda straži je ušel in zbežal na Turško. Tam stopi v službo, a v vojni 1829. leta pade zopet kot polkovnik Rusom v roke. Kaj naredi ta tič? Dobivši privoljenje vrniti se pošteno v svojo domovino, se odpravi v Turčijo k sultanu z mnogimi drugimi Čerkezi prosit ga pomoči proti Ruskim. Do Krimске vojske ostane vendar tam, ob tem času se pa vrne z naslovom paša k svojim. Z Mohamed-Aminom se nič ne vjemata, zato ste dve stranki: Abadzehi s sosedi stojé na strani Šamiljevemu pajdašu, Natuhajci pa držé s Sefer-bejem; Šapsugi nijso na nobenej

strani. Tako izgine soglasje izmed čerkeskih plemen in ruske vojne se začne srečno bojena Kubani: porabivši njih prepire, jih večkrat gorko nabijejo.

Kar iznenadi vse gorjance vest, da je Šamilj ujet. Vojevati sedaj ne kaže več, tem menj, ker Rusi lahko pridejo z dvojno silo. Mohamed-Amin se poda 3. decembra 1859. leta z Abadzehi in nekaj Abhazcev Rusiji. Njim sledijo Natuhajci in obljubijo popolno pokorščino Rusom 24. januarja 1860. leta. V drugej polovici februarja se od mirnih oddali sovražna naselbina Šapsugov; 30. avgusta 1860. leta pa potolčejo Ruski Ubihe.

Iz čerkeskih plemen popuščajo samo Kabardinci po malem svoje stare običaje in navade življenja; samo ti se po malem prijemajo ruskih нрав in bivajo mirnejši po selih. Pri vseh družih plemenih je pa poljedelstvo v slabem stanju in pečajo se skoro jedino le z živinorejo. S sosedi nemajo nič trgovine in veselje imajo v napadu, razdoru, živéž pa v ropu. Ker jih Rusi stiskajo in preganjajo, so obožali. Boda gospoduje povsodi, ker se bojé dela. Revščina vpíje iz njih razcapane obleke in se kaže pri vsakej stopinji tudi po njih

vaseh, koje si strojijo po dolinah in po lesovih svojih gora. Lakota jim je uzrok, da napadajo sosednjo rusko zemljo, da poropajo vse, kar jim pride v roke, da odganjajo živino Kozakom, živéčim blizu čerkeskih vasij.

Vendar čakajmo, znabiti se umirijo in udajo zmernemu življenju. Vabijo jih k temu bogate zemlje in lesovi njih domovine, katera jih brez dvoma lahko reši iz vseh bed in gladne smrti. Začnó naj mesto smodnika in orožja iskati si mirnih bivališč, če tudi le taci, kakoršnih so si omislili njih nedalnji, a stari sosedje Gruzini, Perzi in Armeni! Platno in druge tkanine umejo uže davno čerkeske ženske izdelavati, ter nij jim treba tega več uvažati iz Turčije na tihem, skrivaje se pred stražo ruskih ladij, plavajočih v ta namen po črnem morji. Zraven se pa še čerkeske ovce dobro plodijo in dajo odlično volno; sviloreja se obnese tudi po tej strani kavkaškega hrbta in kabardinski konji uže zdavnaj slovó po vseh bližnjih in dálnih krajih!

A dozda živé Čerkezi divji in ne marajo porabiti darov srečne prirode, kakor druga plemená kavkaških gorjancev: Kisti, Čečenci in Lezgini.

ceste v travo, in trebalo je dalj časa, da je okreval; drugi pak je prilezel počasi, poten in onemogel za njim, stoprav čez tri četrt ure, in le za par sežnjev je prelazil prostor, do katerega je prvi došel. Dobil je stavo, a zarotil se, da nikdar več ne stori kaj drugega.

Razne vesti.

* (V Srbiji) se domoljubje lepo kaže pri narodnem posojilu. Hlapci in dekletke dajo svoje zasluzene in prištedene dukate prostovoljno državi na posodbo za vojno. „Istok“ prinaša več taceh uprav ginljivih slučajev.

* (Mlad Čerkez) se je zaljubil v srbsko deklico in da jo je mogel vzeti v zakon, pustil Mohameda, ter se pokrstil. V Belgradu so mu našli mesto, da more živeti. Tako bodo Muselmani, kadar je edenkrat Turčija porazena, kmalu „izumrli“, ker stalni niso.

* (Avstrijske puške) starejše konstrukcije prodale se bodo kakor je poročal nek dopis „A. Allg. Ztg.“, Perziji. Prošnji vlade v Tcheranu, da bi se jej 300.000 pušk prodalo odgovorilo se jej je takoj, da jih bode dobila.

* (Sultan pobegnil.) Iz Belgrada se javlja, da je novi turški sultan Murat V. pobegnil iz Carigrada, ker se je revolucije zbal. Iščejo ga povsod a ne najdejo. Mogoče je vse, ker iz Carigrada se nič ne sliši več.

* (Turško.) Kako daleč sega turška zapravljivost osvedoči sledeče: Mej dragocnostni pokojnega sultana Abdul-Aziza najdeno je dvanajst tac velike vrednosti. Podstavci so okinčani z dijamanti in velicimi ametisti. Teh malih dvanajst tac velja 100.000 gld.

* (V Avstraliji) duhovnov primanjkuje, tako pravi nekov Singaporski list. Rada bi dvanajstica katoliških občin plačala po pet tisoč goldinarjev letne plače, ko bi le kacega duhovna dobili mogle.

* (Grozen slučaj) vzbudil je občo pozornost v mestu Nyon pri Genfskem jezeru. Nekov ondotni meščan L. šel je pretečeno soboto na večer s svojimi tremi od 10 do 15 let starimi otroci na sprehod, vzel neko ladjico ter se odpeljal z otroci, kateri so bili zelo veseli, po jezeru. Vrnil pak se nij nobeden več, samo čoln dobil je lastnik v nekem drudem kraju. Čoln je bil kakor poprej, na tleh ležala je pak mošnjica, v katerej je bilo 15 frankov in čepica starejšega fantiča. Skoraj gotovo je, da so se očetu, ko je bil sredi jezera nenadoma zmešali možjani in pri tej priliki pometal svoje tri otroke v jezero in nazadnje še sam skočil za njimi, ker L. je od časa, kar je njegova soproga umrla, bil večkrat nekoliko blazen.

* (Iz Perzije) se poroča, da namerava Šah vnovič po zahodnjih deželah potovati in da bode potoval po šegi zahodnjih vladarjev namreč inkognito, tedaj ne več kot „kralj vseh kraljev“ temuč „vojvoda Tabricki“.

Umrli v Ljubljani

od 23. do 26. junija:

Franja Žvanut, dekla, 40 l., za jetiko. — Tomaž Dovgan, 60 l., v bolnici, za vodenico. — Elizabeta Babnik, 46 l., za jetiko. — Andrej Kleinbichel, 16 l., v prisilnej delavnici, vsled dysenterije. — Jera Sušteršič, 84 l., v ubožnej hiši, vsled starosti. — Tomaž Porenta, 66 l., v bolnici, za jetiko. — Lorenc Lukan, delavec, 68 l., v bolnici, vsled starosti.

Oznaniilo.

Vsled dovoljenja c. k. za mesto odbrane okrajne sodnije v Ljubljani od 26. junija 1876 šte. 13202, bode očitna dražba premakljivega premoženja za umrlim beneficijatom g. Valentin Ravnikarjem, obstoječim v zlatnini, perilu, obleki, posteljni opravi, sobnim orodji in knjigah

dne 28. junija t. l.

do polu dne ob 9. uri v hiši šte. 95 na št. Peterskem predmestju v I. nadstropju po inventarski protitvi, ako potreba, pa tudi pod to centivski protiv gotovem plačilu.

V Ljubljani, 26. junija 1876.

Dr. Theodor Rudesch,

(196)

c. k. notar.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Tužet.

25. junija:

Kvropa: Ferfila iz Krškega. — Kotta iz Trsta. — Markl iz Vodice. — Mavsar iz Trsta. — Pajk iz Maribora. — Noli iz Celja. — Schnitzer iz Pešte. — Justin iz Reke.

Pri ... Putzer iz Terbovlja. — Bendiner iz Dunaja. — Vakonič iz Litije. — Brener iz Dunaja. — Koprivec iz Reke. — pl. Weissenbach iz Pul'a. — Murgur iz Trsta. — Terček iz Gradca. — Payer iz Dunaja. — Koder iz Kranja. — Taguso iz Dunaja.

Pri ... Koppman iz Dunaja. — Goldner iz Carigrada. — Kuppel iz Dunaja. — Skarja iz Kranja. — Hanak iz Dunaja. — Hiler iz Prage. — Urbančič iz Turna. — Weber iz Trsta. — Hacker iz Dunaja. — Friedman iz Pešte.

Pri ... Jermak iz Linca. — Mazl iz Gradca. — Popović iz Zagreba.

Dunajska borza 27. junija.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v banko cib	65	gld.	55	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	69		05	
1860 drž. posojilo	109		75	
Akcije narodne banke	846		—	
Kreditne akcije	141		10	
London	122		75	
Napol.	9		74	
C. k. cekini	5		82	
Srebro	102		20	

Circus Sidoli!

(na sejmnem trgu.)

Denes sredo 28. junija 1876

Velika predstava

v višej umetelnosti jahanja, izučenih konj, gimnastike, ballete in pantomine.

Kasa se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 8. uri.

Vse natančneje naznanjajo posebni dnevni listiki. (197—2)

Teodor Sidoli, ravnatelj.

Strelovod

najnovejše konstrukcije,

za obrambo za vsake vrste posestva, cerkve, samostane, graščine, gospodarska posojja, magacine, parne dimnike itd. prodaje prav po ceni

Ignacij Tagleieht.

Zaloga je na Dunaji, v mestu, Heiligenkreuzerhof, (I. Schönlaterngasse 5).

Štroskino ceno razpošilja zastoj. Naročila iz dežele se takoj izvrše. (151—10)

Zaradi uže pripetnega zamenjanja imen, prosim se uljudno, ime in naslov natanko napisati.

Elikzir iz Kine i Koke,

najboljši do sedaj znani žetodčni liker. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Dobiva se jedino le pri (53—18)

Gabriel Piccoli,

lekarnju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Elegantne obleke za poletje

iz panama (lustre) samo gld. 13.—
iz pravega platna samo „ 11.—
iz ruskega platna samo „ 8.50

gld. 6 — Lustre Sacko — gld. 6

v največjej izbiri pri

M. Neumann-u,

v Ljubljani, Lukman-ovej hiši.

Zunanja naročila oskrbe se proti poštnem povzetku in nepristojno izmenja se brez ugovora. (178—5)

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je alj bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, in na jetrah; žilez naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, sluhšanje, bledičico in prelajenje; posebno se priporoča za dojenje in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 sprideval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spridevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošilja na posebno zahtevanje zastoj.

Spridevalo št. 73.670.

Spridevalo zdravielnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsaih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne in nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolezni čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam gleda našega zdravlja, ter vas tople vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekan gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spridevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spridevalo št. 76.921.

Obergimpem, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar ponitij nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spridevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalescière ozdravila me je popolnem strašnih žetodčnih in čutnicnih boleznih, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

V plehastih puščah po pol fanta 1 gold. 50 kr., 1 fant 2 gold. 60 kr., 2 fanta 4 gold. 50 kr., 5 fantov 12 gold., 12 fantov 20 gold., 24 fantov 36 gold.

Revalescière-Biscuiten v puščah in Revalescière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gld. 50 kr., 48 tas 4 gld. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gld. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijah trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Fahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Andrejčevu. (11)